

Щойно у видавництві «Богуславкнига» вийшов з друку твір

Софії Яблонської
«Книга про батька. З мого дитинства».

«Нашому життю бракує душі, і саме нею щедро сповнені книжки Софії Яблонської».

(Марта
Калитовська)

Коротко про книгу:

«Книга про батька» — це не поспіхом написаний твір, а виважене рішення, на яке вона довгі роки не

наважувалася, робота, над якою працювала впродовж останніх 30-ти років свого життя. «Сьогодні починаю книгу, яку неможливо писати, важко читати та поширити», — писала Софія Яблонська.

Це і своєрідна сповідь, і послання нащадкам, щоб вказати «шлях для думання чи психічного відчуття, яким не треба йти», і свідчення великої доччиної любові.

А ще, це захоплююча розповідь про омріяну нею Україну. Софія Яблонська була знаменитим оповідачем... Гортаючи сторінки, ви відчуєте радісну метушню і пахощі на кухні перед Різдвом, тиху урочистість, «наче над хатою пролетів ангел», на саме Різдво, захоплення від повернення бузьків у покинуте колись гніздо, любов до землі та плекання рослин, гордість від упорядкування комор, все оте рідне – українське.

Неймовірно реалістично передана атмосфера страху та напруження періоду Першої світової війни, коли на галицьку землю має вступити російське військо.

Ви обов'язково захочете перечитати цю книгу ще і ще раз, щоб відчути та пережити ту правдивість і відвертість почуттів, переживань, які можна примірити і до себе...